

Utrikesdepartementet

Avdelning för handel och främjande,
Enheten för internationell handelspolitik och EU:s
inre marknad (UD HI)

Stockholm
2025-08-17

Ert dnr
UD2025/08837

Vårt dnr
2025/100

Remissvar Inre marknadsstrategin

Näringslivets Regelnämnd (NNR) har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss. Vi tar inte ställning till hela inre marknadsstrategin utan lämnar nedan våra kommentarer utifrån ett mer övergripande regelförbättringsperspektiv. När det gäller de förslag som lämnas kring olika sakområden hänvisar vi till NNRs medlemmars enskilda svar.

Den inre marknaden är en av hörnstenarna i EU:s ekonomiska struktur och spelar en avgörande roll för europeiska företags konkurrenskraft.

En välfungerande inre marknad är viktig för europeiska företag för att de ska kunna verka effektivt över gränserna. Det ger också möjlighet till en större marknad vilket innebär större möjlighet till expansion och ökad konkurrensförmåga och tillväxt.

Att adressera komplexa regler och ta bort återstående hinder på EU:s inre marknad är därför en prioriterad åtgärd och något som vi välkomnar eftersom det förenklar expansion, minskar kostnader och stärker konkurrenskraften. Det handlar samtidigt om att förhindra att nya hinder uppstår.

Hinder på den inre marknaden består i stor utsträckning av sådana som härrör till regelkrångel. Det är därför viktigt att regelförbättring och de principer och riktlinjer som finns för detta får ett stort utrymme i såväl diskussionen om övervägande av nya regler som vid borttagande av återstående hinder på den inre marknaden för att dess fulla potential ska kunna utnyttjas.

Det räcker dock inte att kommissionen arbetar med detta utan fullt åtagande behövs från alla EUs institutioner gällande regelförbättring. För det krävs ett tydligt avtal med ett starkt åtagande att följa det. Då det nuvarande interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning som kommissionen, rådet och parlamentet kom överens om år 2016 inte har lett till ett större ansvarstagande eller arbete från parlamentet och rådet, är det hög tid att avtalet revideras och att samtliga institutioner tar ett större ansvar för regelförbättring. Det handlar såväl om att göra konsekvensbedömningar som att ta ansvar för att minska företagens regelbörda och begränsa införandet av nya regler och hålla regelkostnaderna vid ny lagstiftning till ett minimum givet det man vill uppnå.

Kommissionen har med sina målsättningar om förenkling och minskning av de administrativa bördorna (med 25 % till 2029, med ett särskilt mål på 35 % för små och medelstora företag (SMF)) och åtgärder för detta via olika sk Omnibuspaket presenterat en ambitiös ansats att minska de administrativa kostnaderna.

När lagstiftning ses över i syfte att förenkla och förbättra regelverk såsom i Omnibus-paketen är det viktigt att processen inte förlorar fokus. Det finns en risk att arbetet dras in i detaljerade juridiska diskussioner eller politiska motsättningar som fördröjer besluten istället för att leda till förenkling. Samtidigt måste man vara vaksam på att själva översynen inte används som en ursäkt för att införa ytterligare krav. En sådan utveckling skulle motverka syftet med regelförbättringen och i praktiken leda till ökad komplexitet snarare än minskad.

Att minska de administrativa kostnaderna är ett bra steg i arbetet att minska hindren på den inre marknaden. Det behöver dock samtidigt sättas i perspektivet att administrativa kostnader utgör en liten del av företagens totala regelkostnader. För att uppnå ännu större effekt får arbetet och målsättningarna inte stanna vid att minska den administrativa bördan utan behöver utvidgas till också övriga fullgörandekostnader på områden som betraktas som mest viktiga för näringslivet.

Men för att dessa förbättringar ska få verklig effekt krävs också förstärkningar i hur regler implementeras, tillämpas och efterlevs. Olikheter i regelefterlevnad (inkl. avsaknad av efterlevnad), tillsyn och tillämpning mellan medlemsländer skapar osäkerhet och snedvrider konkurrensen, vilket hämmar företagens vilja att expandera. En mer enhetlig och rättssäker efterlevnad, implementering, tolkning och tillämpning av regelverk, tillsammans med en mer enhetlig tillsyn, är därför avgörande i arbetet med att ta bort hinder på den inre marknaden och göra Europa mer konkurrenskraftigt.

NNR håller med kommissionen om att mer kan göras av medlemsstaterna när det kommer till att ta ett större ansvar och ägarskap för den inre marknaden (ett av de fruktansvärda tio). En viktig del för att undvika nationella hinder för den inre marknaden handlar om att se till att överimplementering av EU-direktiv och mer restriktiva tolkningar och tillämpningar av EU-förordningar undviks. Medlemsstaterna behöver därför bli mer transparenta kring hur de avser att implementera ett nytt EU-direktiv och lämna en offentligt tillgänglig beskrivning av eventuell överimplementering innehållande såväl en beskrivning av överimplementeringen (i förhållande till miniminivån i EU-direktivet) samt en motivering till varför denna bedöms nödvändig och en redogörelse av konsekvenserna av detta för samhället inklusive näringslivet.

Kommissionen kan underlätta för medlemsstaterna i detta arbete genom att utveckla en tydlig vägledning kring implementering av EU-direktiv i medlemsstaterna. Ett sådant arbete bör ske i samarbete med näringslivet. Genom detta kan det synliggöras om en medlemsstats genomförande av ett EU-direktiv kan komma att leda till en fragmentering av den inre marknaden med hinder för konkurrenskraften och ökade kostnader för företag som följd. Kommissionens vägledning (och rapportering) bör definiera olika kriterier för när miniminivån i direktivet överskrids. Vi refererar i denna del till de förslag BusinessEurope lämnat i sitt positionspapper om transparent genomförande.¹ Vi hänvisar även till de principer för genomförande och tillämpning samt kriterier för att definiera vad som utgör

¹ [Transparent transposition - a BusinessEurope strategy paper - BusinessEurope](#)

överimplementering som Implementeringsrådet antagit och som fungerar som utgångspunkt för Implementeringsrådets analyser och rekommendationer.²

För att undvika hinder på den inre marknaden och för att kunna utbyta erfarenheter kring effektiv implementering kan också workshops arrangeras kring aktuell implementering. NNR rekommenderar att kommissionen tar initiativ till detta och bjuder in medlemsstaterna.

Medlemsstaterna har förstås en viktig roll i att förhindra nya nationella hinder på den inre marknaden samt att adressera befintliga hinder. Ansvar måste dock också tas av även kommissionen och parlamentet i att se till att utformningen av eventuella nya regler inte lämnar utrymme för sådana hinder, inte minst för SMF.

Konsekvensbedömningar av hög kvalitet inkl konkurrenskraftskontroller måste därför genomföras för alla regelförslag som kan få betydande konsekvenser i alla delar av regelgivningsprocessen och av alla EU-institutioner, inkl. för EUs följdlagstiftning (delegerade- och genomförandeakter).

Vi håller med kommissionen om att konkurrenskraftskontrollerna i konsekvensbedömningarna utgör ett viktigt verktyg för att säkerställa att inga nya hinder skapas med ny EU-lagstiftning. Näringslivet har dock erfarit att konkurrenskraftskontroller som gjorts inte alltid hållit erforderlig kvalitet³ varpå förbättringar av dessa behövs.

Regulatory Scrutiny Board som har en viktig granskningsfunktion av kommissionens konsekvensbedömningar och utvärderingar skulle kunna ges i uppgift att inom ramen för granskningen av konkurrenskraftskontrollerna uppmärksamma om en tillräcklig analys gjorts avseende potentiella hinder för den inre marknaden.

När det gäller de dialoger kring implementering som kommissionärerna uppdragits att genomföra kan dessa också användas för att identifiera möjliga hinder för den inre marknaden som kan komma att uppstå och åstadkomma större enhetlighet bland medlemsstaterna när det gäller implementering.

Avslutningsvis vill vi tillägga att för att stärka EU:s konkurrenskraft och skapa en framgångsrik inre marknad måste regelverken även vara flexibla och teknikneutrala, med utrymme för innovation och framväxt av nya affärsmodeller. Vi kommenterar därför det förslag som läggs av kommissionen kring framtagande av gemensamma specifikationer.

Att tydligt formulera bindande krav i lagstiftning och samtidigt erbjuda standarder som ett frivilligt stöd för hur dessa krav kan uppfyllas är ett effektivt sätt att säkerställa att reglerna är praktiskt användbara. Det bidrar till att minska den administrativa bördan för företag och skapar utrymme för innovation.

Standarder som utvecklas genom en öppen och konsensusbaserad process i samverkan med företag, myndigheter, civilsamhället och ekonomi främjar interoperabilitet, innovation och global konkurrenskraft och kan inte ersättas av gemensamma specifikationer utvecklade av kommissionen.

² [Implementeringsrådet-delredovisning-2025-20250228.pdf](#) (se sid 9)

³ [Competitiveness check in EU policy- and law-making - BusinessEurope comments – BusinessEurope](#)

Genom att använda standarder kan EU dessutom hänvisa till internationella normer som ISO, IEC och ITU, vilket underlättar för europeiska företag att etablera sig på globala marknader.

Vi ställer oss frågande till den uppfattning som uttrycks i strategin om att gemensamma specifikationer skulle påskynda standardiseringsarbetet. Enligt uppgifter från NNRs medlemsorganisationer har de europeiska standardiseringsorganen kapacitet att ta fram de tekniska standarder som näringslivet behöver för att uppfylla regelverken. För att detta ska fungera krävs dock att det offentlig-privata partnerskapet mellan EUs lagstiftare och standardiseringsorganen respekteras, i enlighet med principerna för den nya metoden för lagstiftning (NLF).

För närmare information kring standardiseringsarbetet hänvisar vi till det som uttrycks av NNRs medlemmar i denna del, i Svenskt Näringslivs och Teknikföretagens remissvar.

Christina Fors

Näringslivets Regelnämnd